

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:11
מוצאי יו"ט.....7:39
שיעורים כסדרן
נ"ך.....עמוס ז'
בבלי.....זבחים כ"ג
ירושלמי.....סוטה כ"ט
תוספתא.....כלים קמא ב'
רמב"ם.....מלוה ולוה י"ז

שעה 15, גליון 3 (721)

יום טוב סוכות, שעת תשפ"ו לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

די הייליגע סוכה

די מצוה פון סוכה איז גאר א ספעציעלע מצוה, מער פון אנדערע מצוות. א איד גייט אריין אין די סוכה מיט זיין גאנצען גוף, מיט אלע קליידער און מיט די שיף, מ'עסט און מ'טרינקט אין די סוכה, מ'שלאפט אין די סוכה, און די אלע זאכן זענען א חלק פון די מצוה פון סוכה, די אלע זאכן האבן די קדושה פון די הייליגע סוכה.

ווען א איד זיצט אין די סוכה איז ער ארומגענומען מיט'ן אייבערשטן פון אלע זיטן, דערפאר דארף מען זיין זייער פרייליך ווען מען איז זוכה צו זיין אין די סוכה. יעדעס מאל מ'גייט אריין אין די הייליגע סוכה, מ'עסט אין די סוכה, מ'שלאפט אין די סוכה, האט מען נאך א מצוה, ווי איז נאך דא א געשמאקערע זאך פון דעם?

ווען א איד ווייסט אז ווען ער זיצט אין די סוכה, זיצט דער אייבערשטער דארט מיט אים, וועט ער זיכער אויסנוצן די צייט זיך דורך צו רעדן מיט'ן אייבערשטן. דער פסוק זאגט (שעיה כ"ו, ב) "לך עמי בא בחדרידך וסגר דלתך בעדך, חבי כמעט רגע עד יעבר זעם", ווען א איד זיצט אין די סוכה איז ער איינגעשפארט אין א צימער מיט'ן אייבערשטן אליין, <<<<<<

א גוט ווארט קויף א שיינע זאך לכווד

יום טוב פאר דיין ווייב, א קלייד אדער א צירונג; און בעט איר איבער, און הער זיך שוין אויף צו קריגן.

ווען וועסטו שוין אפלאזן די קריגערייען, דאס וועלן אויספירן, דאס וועלן מנצח זיין; וויפיל וועסטו נאך ליידן פאר די ביסל תאנה פון זיין דער וואס פירט אויס? דו ליידסט, דייןע קינדער ליידן, יעדער ליידט; געב נאך, און בעט איבער.

ווען מען געבט נאך - איז מען דער מנצח, דער רבי האט אלץ נאכגעגעבן און דאך האט ער געזאגט: "נצחתי ונצחתי", איך האב אויסגעפירט און איך וועל אויספירן; מיט דעם וואס ער האט קיינמאל נישט איבערגעזאגט מער ווי איין מאל וואס ער האט געוואלט, נאך איין מאל זאגן, אויב האט מען געוואלט פארקערט האט ער גלייך מנצח געווען און נאכגעגעבן; זאלסטו אויך אזוי טון, געב נאך, בעט איבער, פארגין און פארגעב - וועסטו זיין דער אמת'ער מנצח.

(עצתו אמונה וזאת הברכה תשפ"ה)

א ווארט אויף יום טוב

וועגן בעדנו משהובי ומדינו ד'צדק. אין די תפלה וואס מען זאגט אום סוכות בשעת פתיחת הארון, וואס דאס קומט פון הייליגן חיד"א זי"ע, בעט מען דאך, "ו'הגן בעדנו משהובי ומדינו ד'צדק, דער אייבערשטער זאל אונז אפהיטן פון די פייער און דין פון 'צדק'. דאך מען פארשטייט וואס איז פשט פון די תפלה וואס מען בעט אז מען זאל אפגעהיטן ווערן פון 'צדק'?

אן ענליכע זאך געפינען מיר אין אדרא זוטא (והר הקדוש פרשת האזינו דפים רפ"ח-רצ"ב), רבי שמעון בן יוחאי האט עדות געזאגט אויף זיך דריי זאכן אינעם טאג פון זיין הסתלקות, די ערשטע זאך "אסהדנא עלי לכל אליו דהבא, דהא מן יומאי לא בטילנא אליו ג' סעודתי", אז ער האט קיינמאל נישט פארפעלט צו עסן אום שבת דריי סעודות. די צווייטע זאך "אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא", זיין גאנץ לעבן האב ער געווארט אויף דעם טאג וואס ער וועט אנוועקגיין פון די וועלט. און די דריטע זאך "אסהדנא עלי, דכל יומאי הוינא מצטער על עלמא, דלא יערע בדינו ד'צדק, ולא יוקיד עלמא בשלהובי", זיין גאנץ לעבן האט ער זיך מצטער געווען אז די וועלט זאל נישט פארברענט ווערן דורך די פייער און דין פון 'צדק'. וואס איז פשט פון דעם, וואס איז די גרויסע סכנה פון 'צדק'?

עס איז זיכער דא הויכע סודות וואס דאס פייער און דין פון 'צדק' באדייט, אבער מוהרא"ש האט אונז געלערנט, אויסער די אלע הויכע סודות זאל מען זוכן וואס מען קען נעמען אין האט, וואס דאס קען מיינען פאר מיר, א זאך וואס מען קען ניצן אין לעבן. האב איך געבראכט א פשוט'ע פשט וואס מיר קענען פארשטיין, 'צדק' - מיינט גערעכט, א מענטש וואס זוכט צו זיין גערעכט, מיט זיין ווייב, מיט זיינע שכנים, מיט זיינע עלטערן, מיט זיין משפחה, אזא מענטש ווערט פשוט פארברענט; ער איז צעקריגט מיט יעדן איינעם ארום און ארום, ער קען זיך נישט אויסקומען מיט קיינעם, ער קען נישט אנגיין אין זיין לעבן און דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, אלעס נאר ווייל ער איז פשוט גערעכט.

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג חזרן מיט אונז דעם ווארט: "זיי קלוג, נישט גערעכט"; דאס איז דער סוד פון הצלחה - נישט זוכן צו זיין גערעכט נאר זוכן וואו מען קען זיין קלוג. אלע פראבלעמען און מחלוקת הייבט זיך אן ווען דער מענטש זוכט צו זיין גערעכט. דאס האט רבי שמעון בן יוחאי געזאגט אין טאג פון זיין הסתלקות: איך זאג עדות אויף מיר אז מיי גאנץ לעבן האב איך זיך אכטונג געגעבן איך זאל נישט אריינפאלן אין די זאך פון 'צדק', איך האב קיינמאל נישט פרובירט צו זיין גערעכט.

דאס בעטן מיר ביי פתיחת הארון: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל נישט זוכן צו זיין גערעכט, העלף מיר איך זאל גארנישט וועלן, איך וויל זיין בטל ומבוטל צו ד'ך אייבערשטער, איך זאל זיין צופרידן ווי אזוי עס איז".

דאס קען מען זוכה זיין אום יום טוב סוכות ווען מען זיצט אין די סוכה, מען איז אינגאנצן ארומגענומען מיט'ן אייבערשטן, בעט מען דאך דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו זיין אינגאנצן בטל ומבוטל צו אים, מען זאל גלייבן אז קיין שום זאך פאקירט נישט אליינס, אפילו א בלעטל וואס פאלט אראפ פון בוים איז אויך פונעם אייבערשטן, דערפאר איז נישט שייך זיך צו קריגן מיט אנדערע.

דאס איז די העכסטע מדרגה צו וואס א איד קען צוקומען אויף דער וועלט, ער זאל זיין דבוק צום אייבערשטן. וואס מיינט דבקות בה? דער הייליגער בעל שם טוב זכיתו יגן עלינו זאגט: "אמונה איז דבקות", א מענטש וואס נעמט אריין דעם אייבערשטן אין זיך, ער גלייבט אז אלעס איז דער אייבערשטן, און אלעס וואס ער גייט אריבער איז אויך פונעם אייבערשטן, איז ער דבוק צום אייבערשטן. (אשר היה אל יואל, סוכות תשפ"ה)

אין שאטן פון אמונה

בעזרת ה' יתברך

עש"ק פרשת וזאת הברכה, ערב חג הסוכות,
י"ד תשרי, שנת תשפ"ד לפ"ק

לכבוד ... גרו יאיר

מיר גייען שוין אריין אינעם הייליגן יום טוב סוכות, מיר גייען זיצן אין די שאטן פונעם אייבערשטן, אינעם שאטן פון אמונה, אונטער די פליגלען פונעם אייבערשטן; מיר דארפן זיין זייער פרייליך, און בעטן דעם אייבערשטן זיך נישט אויפצורעגן און נישט אריינגיין אין פעס און קריגערייען, ווייל דורך פעס און קריגערייען - פאלירט מען אלעס.

בעט דעם אייבערשטן זאלסט שפירן א טעם אין די סוכה. מוה"רא"ש דערציילט, רבי נחמן טולטשינער זכר צדיק לברכה האט געבויט די סוכה פאר רבי נתן, ער האט געארבעט זייער שווער ערב סוכות אז די סוכה זאל זיין שיין און פעסט געבויט. רבי נחמן זאגט פאר רבי נתן: "עס איז גאר אנדערש ווען מען פלאגט זיך אויפצובויען די סוכה, מען שפירט אן אנדערע טעם אין די סוכה ווען מען האט זיך געפלאגט - ווי ווען מען האט זיך נישט געפלאגט..." האט אים רבי נתן געפרעגט: "האסט שוין פרובירט צו בעטן א גאנצן טאג דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם, הטעמינו טעם סוכה, העלף מיר איך זאל שפירן א טעם אין די סוכה", וואס פאר א טעם מען שפירט דעמאלט...?"

טייערער ברודער, ברענג אריין יום טוב מיט שמחה, ווייל וואס א מענטש טוט - איז דאך אלעס פונעם אייבערשטן, מען קען נישט רירן קיין האנט, קיין פוס, מען קען גארנישט טון - נאר וואס דער אייבערשטער מאכט און הייסט; אבער די שמחה - דאס האט מיטן מענטש, אז מען איז פרייליך מיט די מצוות, מען פרייט זיך, מען לעבט מיט די מצוות - דאס איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

איך בעט דיר, גיי אין א ווינקל, שריי צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער מאך מיר פרייליך, איך וויל שפירן א טעם אין די סוכה, איך וויל שפירן א טעם, א הייליגקייט - אין די שאקלען לולב, הייליגער באשעפער, עפן מיר מיין הארץ, לייג אריין אין מיר א זויגערקייט, א ריינקייט. איך בין אזוי געבאדן, איך בין אזוי קאלט, איך שפיר נישט גארנישט, איך האב נישט קיין אנונג וואס איז סוכה, וואס איז ד' מינים, וואס איז הלל, הושענות, הקפות. הייליגער באשעפער איך וויל זיין א איד, איך וויל לעבן מיט דיר, איך וויל נאנטקייט צו דיר".

ברודער, נעם די עצה פון רבי'ן, גיי אין א ווינקל און רעד צום באשעפער, מיר האבן א לעבעדיגע באשעפער, ער הערט אונז אויס, ער ווארט מיר זאלן קומען צו אים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים. א פרייליכן יום טוב.

(עצתו אמונה וזאת הברכה תשפ"ד)

ספר המדות תוכחה

א. המוכיח צריך לומר תוכחתו על ידי התקשרות הדבור לשרשו, ואז נתקבל תוכחתו. ווען מען זאגט מוסר, דארף מען צובינדען די רייד צום שורש, די ווערטער זאלן זיין צוגעבינדען צום אייבערשטן, און דעמאלט ווערט אנגענומען די מוסר רייד.

ב. מי שגשגתמו, אל תוכח אותו, פי לא תועיל. זאג נישט קיין מוסר פאר א משימד, ווייל עס וועט נישט העלפן.

יעדעס ווארט וואס ער רעדט צום אייבערשטן אין די סוכה ווערט אויסגעהערט און אנגענומען, און מ'קען דארט פועל'ן ביים אייבערשטן אלע גוטע זאכן וואס מען ברירט.

אין שלחן ערוך שטייט (אורח חיים, סימן תרל"ט, סעיף ד') אז מ'קען דאווענען איינעווייניג אין די סוכה אדער אינדויסן פון די סוכה, ווי אזוי מען וויל, די פוסקים זאגן דארט (מגן אברהם, סעיף קטן י"ד) אז אויב דער מענטש קען דאווענען רואיג אין די סוכה זאל ער דאווענען דארט, אויב אבער איז דא א שול אין שטאט זאל ער גיין דאווענען אין שול. דאס איז אביסל שווער צו פארשטיין, וועלכע שטאט האט דען נישט קיין שול? און פארוואס זאל מען ענדערש דאווענען אין די סוכה אויב איז דארט דא רואיגקייט? נאר דער תירוץ איז אז ביידע זענען אמת, די געהעריגע תפלות, שחרית מנחה און מעריב, דארף מען זיכער גיין אין שול דאווענען מיט מנין, ווען עס קומט אבער צו די אייגענע תפלות, דאס וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אז יעדער איד זאל רעדן און בעטן דעם אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, דאס איז יא זייער גוט צו טון אין די סוכה. ווי איז נאך דא א גרעסערע רואיגקייט פון דעם אז א איד ווייסט און שפירט אז ער זיצט מיט'ן אייבערשטן אליין אין א שטוב, דאס עפנט דאך אויף דאס הארץ, דאס ברענגט דאך א רואיגקייט אויף די געוויסן, און דערפאר איז זייער גוט צו רעדן צום אייבערשטן זיכנדיג אין די סוכה.

ספעציעל איז די סוכה א גוטע פלאץ פאר א בחור צו בעטן ביים אייבערשטן א שידוך. חז"ל זאגן (ערבין ג'): אויפ'ן פסוק (ויקרא כ"ג, מ"ב) "בסוכות תשבּו שבַּעַת יָמֵיכֶם", תשובו כעין תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו; אז מ'זאל זיצן אין די סוכה מיט די ווייב. דערפאר, ווען א בחור זעצט זיך אריין אין די סוכה קען ער האבן א גוטע טענה צום אייבערשטן, "רבונו של עולם, דו האסט געזאגט אז מ'זאל זיצן אין די סוכה מיט די ווייב, איך בין דא אין די סוכה, איך האב געטון מיין חלק, יעצט דארפסטו מיר צושטעלן א ווייב, אז איך זאל קענען מקיים זיין די מצוה בשלימות.

נאך מער זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר, ח"א, סי' מ"ח) אז די מצוה פון סוכה איז מסוגל פאר קינדער, קומט אויס אז פאר א בחור דארף דער אייבערשטער העלפן אז ער זאל שוין תתנה האבן און אויפשטעלן א אידישע שטוב און קענען האבן קינדער. דערפאר איז אין די סוכה די בעסטע פלאץ פאר א בחור אויסצובעטן א שידוך.

לאמיר אויסנוצן די צייט ווען מיר זיצן אין די הייליגע סוכה, און דארט איבערלאזן אונזער גאנצער פעקל צרות און פראבלעמען. מענטשן ליידן לידער אסאך שוועריקייטן און יסורים, יעדער האט זיך זיין אייגנארטיגע פעקל צרות וואס ער שלעפט מיט זיך און קען נישט פטור ווערן דערפון, און די איינציגסטע עצה ווי אזוי זיך ארויסצודרייען פון אלע צרות איז נאר דורכ'ן עס אויסרעדן צום אייבערשטן. שטילערהייט, ווען קיינער הערט נישט, זאל ער זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, ווי שטארק ער מוטשעט זיך אין לעבן און ער קען זיך נישט קיין עצה געבן. אזוי ווי ער וואלט ווען געטראפן אן אמת'ער נאנטער חבר און זיך אויסגעוויינט פאר אים און אים דערציילט אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, ער וואלט אים דערציילט אלע איבערגעגעבער וואס ער גייט דורך. די זעלבע, און נאך פיל מער, דארף מען טון צום אייבערשטן, ווייל פאר מענטשן שעמט מען זיך נאך צו דערציילן ממש אלע דעטאלן, נישט אלעס קען מען זיך ערלויבן אויסצוזאגן פאר א מענטש, אפילו ווען זענער איז גאר א נאנטער חבר. פאר'ן אייבערשטן קען מען אבער יא אלעס דערציילן, דער אייבערשטער שטייט און ווארט צו הערן יעדעס ווארט וואס דער מענטש רעדט זיך אויס צו אים, און דער אייבערשטער העלפט יעדן מענטש וואס קומט צו אים און בעט אים זיין הילף. און דאס קען יעדער איד טון, סיי ווען און סיי וואו ער געפונט זיך נאר, ווען מ'זיצט אבער אין די הייליגע סוכה איז מען נאך מער נענטער צום אייבערשטן, און ווען א איד נוצט אויס די געלעגנהייט און רעדט זיך אויס זיין גאנצע הארץ צום אייבערשטן אין די סוכה, דאן קען ער זוכה זיין אז ווען ער וועט זיך געזעגענען פון די הייליגע סוכה נאך יום טוב, זאל ער אין די זעלבע צייט זיך אויף געזעגענען פון אלע זיינע צרות און פראבלעמען, ער זאל שוין האבן נאר א גליקליך און פרייליך לעבן פון יעצט און ווייטער.

(קונטרס יום טוב סוכות)

לעבנסגעשיכטע פון רבי'ן (רכה)

אין קורצן פון פריער: ר' זלמן פארט ארום די וועלט צו נעמען הסכמות אויפ'ן הייליגן ספר ליקוטי מוהר"ן תשנ"ג

דערנאך האט דער קליינער ר' זלמן באזוכט ביים ברייט פאקאנטן געוואלדיגער גאון, וואס איז פאקאנט איבער די גאנצע וועלט מיט זיינע פילע ספרים, בעל מחבר ספר שאלות ותשובות "בית אפרים", רבי אפרים זלמן מרגליות זי"ע, און ער האט געשריבן א געוואלדיגע הסכמה, עפעס גאר אויסערגעווענליך.

תשנ"ד

אין זענעם ווינטער איז אויף אנגעקומען קיין לעמבערג הרב הקדוש רבי צבי אריה פון אליק זי"ע, זיך צו היילן ביי די ארטיגע דאקטוירים, ווייל ער האט געליטן אויף א מחלה אויף די לונגען. ווען ער האט געהערט אז אויף דער הייליגער רבי געפונט זיך דארט, איז ער געקומען באזוכן דעם רבי'ן, און זיי האבן אסאך גערעדט צווישן זיך.

ווען הרב הקדוש רבי צבי אריה זי"ע איז אנגעקעגאנגען פון רבי'ן, האט ער זיך אנגערופן צו זיינע מענטשן, "שוין דעמאלט האב איך נישט געהאט קיין השגה אין דעם מענטש (ע אויבן אין סימן שכ"א), אבער יעצט ווייס איך שוין גארנישט פון אים, און לויט ווי עס זעט אויס דארפן מיר זיך אלע שעמען פון אים", ער האט גאר שטארק גערעדט דעמאלט איבער די גרויסקייט פון הייליגן רבי'ן, ער האט זיך אויסגעדרוקט, "קלוג איז ער, אז 'זינחם מכל האדם' (מלכים א' ה', י"א) איז קארג געזאגט אויף אים".

תשנ"ה

דערנאך איז ר' יעקב פון מעדוועדיווקע צוריק געקומען צום רבי'ן, און אים איבערגעגעבן אלע דעטאלן איבער דרוקן דעם ספר (ע אויבן אין סימן תשמ"ו), און דער רבי האט געשיקט איינער פון זיינע מענטשן, ר' דוד, ער זאל גיין קיין ברסלב און זיך פארבינדען פון דארט מיט רבי נתן, וואס האט זיך אויסגעהאלטן די גאנצע צייט אין מאהלוב, אז ער זאל מסדר זיין די שער בלאט און די הקדמה, און ער האט אזוי געטון, ר' דוד איז אנגעקומען צום שטאט ברסלב, און פון דארט האט ר' נפתלי זיך פארבינדען מיט רבי נתן.

רבי נתן איז אנגעקומען קיין ברסלב נאנט צו פורים, און ר' נפתלי און ר' דוד האט אים געבעטן אז ער זאל פארן מיט זיי צום הייליגן רבי'ן, זיי האבן אים דערציילט אז דער רבי האט גערעדט איינמאל א גאנצע נאכט פון דרוקן זיין ספר, און אז ער וויל זייער אז עס זאל ווערן געדרוקט און פארשפרייט איבער די וועלט, רבי נתן האט אבער בשום אופן נישט געקענט גיין, ער האט געהאט גאר שטארקע מניעות פון זיין ווייב, פון זיין שווער, און פון זיין גאנצע משפחה, עס איז אים נישט געווען מעגליך צו איבערקומען די אלע שווערע מניעות, און נאכדערצו צו פארן אויף אזא ווייטע וועג קיין לעמבערג, דעריבער האט ער זיך ארויסגעדרייט פון זיי, ער האט גאר מסדר געווען דעם שער בלאט, ער האט געשריבן אן הקדמה, און ער האט פארדאכטן נאך אסאך זאכן אינעם ספר וואס עס האט אויסגעפאלט, און דערנאך האט ער זיך צוריקגעקערט אהיים קיין מאהלוב.

ר' דוד האט זיך געטראפן מיט ר' יעקב פון מעדוועדיווקע, וואס אויף אים האט דער רבי ארויסגעלייגט דעם שלוחות צו דרוקן זיין ספר, און ער האט אים איבערגענומען דעם גאנצן ספר מיט די אלע תיקונים און מיט די שער און הקדמה, און פון דארט איז ער געפארן צום שטאט אוסטרא, און ער האט אנגעהויבן ארבעטן צו דרוקן דעם הייליגן און פארקטיגן ספר "ליקוטי מוהר"ן".

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

שאלות ותשובות ברסלב

פארנואס בין איך אזא דורכפאל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

פון אביסל נאך מיין חתונה, שוין איבער זעקס יאר, בין איך אין א גרופע פון איבער דרייסיג געשמאקע אינגעלייט. אונז שמועסן אסאך און מיר קומען זיך צוזאם פסדר צו פארברענגען אין מלוה מלכה'ס.

אבער פון די גאנצע גרופע בין איך דער גרעסטער דורכפאל, אסאך פון מיינע חברים האבן זיין מצליח געווען אין ביזנעס און איך האב קוים ברויט אין שטוב. אסאך חברים קענען לערנען, איך זאג לעצטנס אביסל אויפ'ן סדר דרך הלימוד משניות מיט חומש אבער איך פארשטיי נישט גארנישט. אסאך חברים קענען שפילן מוזיק און דאווענען זיין פארן עמוד, איך קען נישט שפילן און נישט דאווענען און נישט ליינען. רוב חברים האבן שוין געקויפט אייגענע גרויסע הייזער אין איך לעב אין א קליינע דירה.

יעדעס מאל מ'קומט זיך צוזאם, יעדער שמועסט הויך אבער איך האב נישט וואס צו פארקויפן. ס'מאכט מיר זייער צובראכן, איך פיל זיך ווי א דורכפאל וואס קיינער דארף נישט האבן.

א גרויסן יישר כח פאר'ן אנגעגעבן צייט צו העלפן אנדערע.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת לך לך, ר' מר-חשן, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

זיי מיר מוחל, אבער איך פארשטיי נישט פארנואס דו ביסט אזוי צעבראכן וכו'; דער אייבערשטער האט דיי געהאלפן האסט חתונה געהאט שוין א שיינע פאר יאר, דו האסט א ווייב מיט קינדער, דו האסט פרנסה; אנשטאט דו זאלסט דאנקען דעם אייבערשטן טאג און נאכט אויף די ניסים וואס ער האט געטון מיט דיר און טוט מיט דיר, זוכסטו פון אונטער דער ערד אויף וואס צו קרעכצן.

עס איז זייער נאריש צו מקנא זיין א צווייטן, ווייל קיינער ווייסט נישט וואס עס טוט זיך אפ ביי א צווייטן; עס קען אויסקוקן צו מאל ווי דער מענטש פארדינט זיין, ער איז מצליח מיט אלעס, ער האט שלום בית, נחת וכו', אבער באמת האט דער מענטש בכלל נישט קיין לעבן, עס איז נאר געמאכט, עס זעט נאר אזוי אויס פון אינדרויסן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קכ"ב): "כל מי שיש בו קנאה - עצמותיו מרקיבין", ווער עס האט קנאה, ער איז מקנא א צווייטן, ווערן זיינע ביינער פארפולט; בפשטות גייט עס ארויף אויף א נפטר, אז אויב א מענטש האט נישט געהאט קיין קנאה, וועט זיין גוף נישט פארפולט ווערן אין קבר. אבער מוהר"א זכרונם לברכה זאגט, אז דאס גייט אויף ארויף אויף לעבעדיגע מענטשן; אז א מענטש וואס האט קנאה, ווערן אים זיינע ביינער פארפולט נאך בחיים חיותו, זיין גאנצע לעבן עסט ער זיך אויף 'פארנואס האב איך נישט אזא לעבן ווי יענעם', 'פארנואס האב איך נישט אזא ווייב ווי יענעם', 'פארנואס האב איך נישט אזא הויז ווי יענעם'; ווען דער גאנצער יענער איז געבען צעבראכן אויף שוברי שברים, עס זעט נאר אויס פון אינדרויסן אז יענער לעבט. און אפילו יענער זאל יא האבן א גוט לעבן, דארף מען אויף נישט מקנא זיין א צווייטן, ווייל אז דער אייבערשטער האט מיר געגעבן די ווייב, די קינדער, און די סאך שטוב וכו' וכו', דארף איך גלייבן אז דאס איז דאס בעסטע פאר מיר, און בעסער קען נישט זיין.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן לה): "פי' יש בכל אחד ממשאל דבר יקר מה שאין בחבורו, כמעשה דאבין ואבא אמנא, שהשיבו לו: "לא מצית למעבד כעבדא דאבא אמנא". יעדער מענטש האט אין זיך א נקודה וואס א צווייטער האט נישט; דער רבי ברענגט אראפ די מעשה וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (פסוקים כא): עס איז געווען א דאקטער וואס האט געהייסן אבא אומנא, ער פלעגט באקומען יעדן טאג א בת קול פון הימל: "שלום עליך אבא אומנא"; אבוי פלעגט באקומען נאר איין מאל א וואך א גריס פון הימל - יעדע ערב שבת, ער פלעגט הערן א בת קול: "שלום עליך אבוי"; רבא פלעגט

רעגן אין די סופה

היינט נאכט גייען מיר אריין אין די הייליגע סופה, מיר גייען זיך באהאלטן אונטער די שאטן פונעם אייבערשטן. מוהרא"ש זאגט זיין זאך איז סופות; דעם רבי'נס זאך איז ראש השנה, רבי נחמ"ס זאך איז יום כיפור, און זיין זאך איז סופות; ווייל מען גייט אריין אונטער די שאטן פונעם אייבערשטן, ווי אזוי מען זעט אויס, גייט מען אריין אינעם פאלאץ פון קעניג.

געב אקטונג פון קנאות המלאכים זיך נישט אויפצורעגן, ווייל יעדע מאל ווען עס קומט א הייליגע טאג און אידישע קינדער טוען הייליגע מצוות ווערט א שטארקע קנאה ביי די מלאכים, און זיי זוכן אראפצואווארפן דעם איד אין פעס און מחלוקת. (מען קען עס זען באשיינענדיק, ווי יעדע שבת ביי די סעודות, ליל הסדר און סופות אין די הייליגע סופה - ווי מענטשן ווערן בפעס, מען קריגט זיך, מען ווערט געוואנדען - ביי מען קומט צו שלאגן די קינדער רחמנא לצלן, און מען קריגט זיך מיט די ווייב, השם ישמרנו), דאס קומט פון די מלאכים וואס קענען נישט אויסהאלטן ווי אידישע קינדער ווערן אזוי הייליג און אזוי ריין, אזוי זאגט דער רבי

(לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן א).

קושן די ווענט

ווען דו גייסט אריין אין די הייליגע סופה זאלסטו קושן די ווענט און זיך פארבענקען צום אייבערשטן, זאג פארן אייבערשטן: "איך וויל זיין א גאנץ יאר ארום גענומען מיט דיר, איך וויל דיר שפירן, איך וויל נישט פארגעסן פון דיר אפילו פאר איין רגע".

מוהרא"ש זאגט זיין זאך איז סופות, ווייל סופות ווערט אנגפאלעקט אז מען קען דינען דעם אייבערשטן מיט עסן און מיט שלאקן, די גשמיות ווערט איין שטיק רוחניות.

פונות הנענועים

מוהרא"ש האט אונז אויסגעלערנט די פונות הנענועים; ווען מען שאקלט צו רעכטס (דרום) - האט מען אינזון רבוננו של עולם, איך וויל געדענקען ווען עס גייט מיר רעכטס אז אלעס איז דיר, און ווען מען שאקלט צו לינקס (צפון) - בעט מען רבוננו של עולם, העלף מיר איך זאל א גאנץ יאר געדענקען אז אפילו ווען זאכן גיין לינקס איז עס אויף דיר, און ווען מען שאקלט צו פאנט (מזרח) - זאל מען געדענקען עס איז נישט מיין געלונגענקייט, נאר אלעס איז אייבערשטער, און ווען מען שאקלט ארויף צום הימל (מעלה) - זאל מען בעטן אייבערשטער העלף מיר, הייב מיר אויף צו דיר, נעם מיר ארויס פון מיינע שטותים, און ווען שאקלט אראפ (מטה) - זאל מען זיך גוט אויסוויינען רבוננו של עולם, איך בין אזוי אראפגעפאלן, קום מיט מיר מיט, לאז מיר נישט בלייבן געפאלן, בי לא ידח ממנו נדח, קיינער וועט דאך נישט בלייבן פארשטויסן, און ווען מען שאקלט אויף פארקערט (מערב) - בעט מען הייליגער באשעפער, ווען אלעס גייט מיר פארקערט וויל איך געדענקען פון דיר, אז אלעס איז פון דיר.

מיר געפינען אין הייליגן זוהר ווי די תלמידי רבי שמעון בר יוחאי פלעגן זיך צופייערן און זאגן יאלו לא באנו לעולם אלא למשמע זאת דייגו, וואלטן מיר נישט געקומען אויף דער וועלט נאר צו הערן די חידושי תורה איז אונז שוין גענוג, און דאס זאגן מיר אויף מוהרא"ש, וואלטן מיר נישט געקומען אויף די וועלט נאר צו הערן די פונות הנענועים, ווי מיר פשוטע זיך קענען זיך אזוי פארבענקען צום אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן מיר זאלן זיין ארום גענומען מיט די שכינה הקדושה אין אלע מצבים, דייגו - איז דאס שוין אלעס ווערד.

(צאתו אמונה ואת הנבקה תשפ"ח)

באקומען נאר איין מאל א יאר דעם בת קול, יעדן ערב יום כיפור פלעגט ער הערן: "שלוש עליך רבא"; זאגט די גמרא אז אביי האט געהאט חלישות הדעת פארנוואס דער פשוטער דאקטער באקומט יעדן טאג א בת קול און ער באקומט דאס נאר איינמאל א וואך, האט מען אים געענטפערט פון הימל: "לא מצית למעבר בעבדא דאבא אמנא", דו קענסט נישט טון וואס אבא אומנא טוט; דערפאר איז נישט שייך צו קוקן אויף א צווייטן און מקנא זיין א צווייטן, ווייל יעדער האט זיין נקודה וואס דער אייבערשטער האט הנאה פון דעם, און פאר דעם איז ער באשאפן געווארן.

אז דו ביסט זוכה צו לערנען יעדן טאג מקרא, משנה וכו'; ביסטו דאך רייכער פון אלע דיינע פלומרישע חברים! וואס וועט זענער מיט נעמען אויף זענע וועלט, זיין שיינע קול? זיין שפילן? זיין הויז? וואס? חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קכ): אויפן פסוק (שעריה ג, ט): 'ובביתו אין לחם ואין שמלה' - 'זה שאין בידו לא מקרא, ולא משנה, ולא תלמוד'; א מענטש וואס לערנט נישט יעדן טאג אביסל חומש, משניות און גמרא, דער מענטש איז דער גרעסטער ארימאן; נאך זאגן חז"ל (גרים מא): "אין עני אלא מן הדעת", ווער איז אן ארימאן? דער וואס האט נישט קיין שכל; א מענטש וואס טראכט נישט פון תכלית, דער איז אן ארעמאן. א מענטש וואס לערנט נישט תורה יעדן טאג, ווען ער וועט אנוועקגיין פון דער וועלט וועט ער זיין ארעם; אין בית החיים נעמט מען נישט מיט קיין געלט און קיין הייזער, דארט נעמט מען נישט מיט קיין שיינע קול, אדער שפילן וכו', דארט נעמט מען מיט נאר תורה ומעשים טובים; דערפאר פארשטיי איך נישט וואס דו שרייבסט מיט אזא צעבראכנקייט אז דו שפירסט זיך צווישן דיינע חברים ווי א פעלער, ווייל זיי קענען דאווענען פארן עמוד אדער שפילן, און דו קענסט גארנישט, נאר זאגן משניות און חומש וכו'.

איך וויל דיר פרעגן צי עס איז א נאכמאלע זאך וואס דו טוסט, דו שרייבסט מיר אז דו האסט חברים, און מען קומט זיך פסדר צוזאם בינאכט, און צו מלח מלפנים; פארנוואס זאלסטו ארויס גיין פארברענגען מיט חברים ווען דער אייבערשטער האט דיר געגעבן א מתנה אזא שיינע שטוב, דו האסט א ווייב מיט קינדער; פארנוואס זאלסטו נישט פארברענגען אין שטוב מיט דיין ווייב און קינדער, פארנוואס זאלסטו פארברענגען דיינע יונגע יאן מיט חברים, וואס היינט איז ער דיין חבר און מארגן קען ער דיר מער נישט.

עס איז נישט דא אזא זאך ווי א חבר, מוהרא"ש זכרונם לברכה זאגט: "א אינגערמאן האט נאר איין חבר - זיין ווייב"; סתם פארברענגען נעכט מיט אינגעלייט וואס אנטלויפן פון שטוב, אנטלויפן פון זייער לעבן, דאס זענען נישט קיין חברים, זיי זענען בכלל נישט דא, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין טז): "כל שאין בידו מקרא, משנה, ודרך ארץ, אינו מן הישוב"; סתם זיצן און שמועסן מיט אינגעלייט וואס עס קומט נישט ארויס פון די שמועסן קיין מקרא משנה, אדער פרנסה - עפעס תכלית, איז אינו מן הישוב.

א חבר איז איינער וואס ווען איך גיי אריבער א צרה, איך גיי אריבער בזיונות - שטארקט ער מיר, און ער איז מיר מחזק; ווען קיינער וויל נישט קוקן אויף מיר וכו' וכו', דעמאלט קען מען זען וואס הייסט א חבר. אז מענטש וועט גוט קוקן אויף זיך, וועט ער זען, אז יעדע שטיק צייט מיינט ער אז ער האט אנדערע בעסטע חברים, און פלוצלינג טוישט זיך עס, און אלע חברים זיינע זענען פלוצלינג פארשוואונדן געווארן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלט מען זיין אין אלע דיינע וועגן.
(צאתו אמונה לך תשע"ח)

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצות אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **718-387-2691** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אחיים

יום טוב סוכות

דרשות, שיעורי תורה, ניגונים, מגילת קהלת, מסכת סוכה, מעשיות פאר קינדער, און נאך; אויף דעם הייליגן און פרייליכן יום טוב סוכות **קול ברסלב** **212-444-9191** **1, 1, 9, 3**

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **מרדכי לעוויןסאן** הי"ו ירושלים עה"ק
צו די שידוך שליש פון זיין זון למזל טוב
החתן **אברהם יהודה** הי"ו ע"ב ג' בת
מו"ה **יוחנן שור** הי"ו ירושלים עה"ק

מו"ה **נחמן יוסף יאקאבאוויטש** הי"ו צפת
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

קוואל פון אמונה (פריוע) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעמיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מענידישניג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com